

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 149.

Elleve Session.

47de Mode.

Tirsdagen den 21de Februar Kl. 1.

(Forsfat.)

Almestad: Hvad jeg vilde sige, er tildeels udtalt i Slutningen af det Foredrag, vi nu sidst hørte. Det er blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at den nuværende Tilstand ingen Garanti afgiver for, at Dommerembederne blive vel befatte, idet der hengaaer for lang Tid imellem den aflagte Prøve og Ansættelsen som Dommer; jeg skal dertil svare, at saa maa man sørge for, at disse Mænd i Mellemtiden foretage sig Noget, hvorved de endydermere kunne kvalificere sig til at blive Dommere; lad en saadan Fordring blive stillet til dem; men det vilde dog være reent galt at tage Examen bort uden at sætte noget andet istedet derfor. Den ærede Forslagsstiller vil vist ogsaa indrømme mig, at dersom denne Lov gaaer igjennem, kan den eventuelle Regjering fra 1ste April 1865, uden at Noget kan forhindre det, udnevne til Dommer, hve m den vil, men dermed kunne Borgerne paa ingen Maade være tjente. Det er vel ganske vist, at Sagsførervirksomheden, navnlig i et frit Land, maa siges at være den rette Vej, hvorfra man gaaer til at blive Dommer, og saavidt mig bekendt er dette navnlig Tilfældet i England; men jeg tror rigtignok, at man vel stærkt har fremstillet Sagsførerne som nogle ganske mærkværdige Karle i Modsetning til de juridiske Candidater, der, forbi de aldrig saae noget

Menneske, men kun Papir og Blæk, bleve nogle daarlige Makkere. Saaledes er imidlertid Forholdet ikke i det virkelige Liv; de juridiske Candidater ere i Virksomhed og færdes sammen med mange Mennesker; vi maae jo vel erindre, at ikke alle juridiske Candidater komme i Contoirerne og sidde der; en stor Deel kommer jo netop ud paa Landet og kommer i Virksomhed hos Herredsfogderne, Amtmændene og hvad den Slags Embedsmænd hedde; de komme saaledes netop til at leve et praktisk bevæget Liv. Mændens jeg derfor indrømmer, at den ærede Rigsdagsmand har Ret i, naar han talte om, at der ikke laa noget Betryggende i disse Examina, og medens jeg er enig i hans Udtalelser om det Skadelige, der ogsaa for den videnskabelige Udvikling her i Landet ligger i disse Examina, der ere bestemte for alle mulige Besørgninger, saa mener jeg dog, at der, naar man hæver disse to Paragraffer, bør beholbes en Bestemmelse om en vis Kundskab, hvorpaa den, der ansættes, idetmindste i de overordnede Dommereembeder, og jeg vil sige i alle Dommereembeder, bør have aflagt Prøve. Man maa for mig gjerne tillige fastsætte andre Bestingelser, som maatte findes passende; det skal jeg ikke have det Mindste imod, men nogen Garanti maa der være, som sagt, ikke for de Personer, der uddanne sig, ikke for Regjerings Skyld, men for Borgerne selv.

Indenrigsministeren: I Henhold til hvad den høitærede Conseilspræsident har udtalt, skal jeg ikke tage Ordet hverken for eller imod det Lovforslag, der her foreligger; jeg tror dog imidlertid at burde gjøre en Be-